

Letní osvěžení postaru

Letní vedra vrcholí, a proto se vydejme proti proudu času o staletí zpátky a připomeňme si ve vzpomínkách valašského patriota Adolfa Su-chomela (1884–1975), kterak se uměli osvěžit naši staříci.

„Po 15. červenci, kdy končivalo hájení ryb, býval v Bečvě konán pravidelně každou neděli velký rybolov s čerény. Cestou k řece se ke starým rybářům přidávali i kluci – ti dostali bidla a čvachtajíce jím po kraji řeky do vody, zabráňovali, aby ryby do stran utíkaly a vbíhaly tak do čerenu. S rybolovem se začalo na ohbí Bečvy pod Bražisky a došlo se proti vodě pravidelně až pod

Jarcovou, kde se uhybá řeka od dráhy. Rybáři postupovali pravidelně ve dvou řadách za sebou,

muzejní kukátko
takže ryba vběh-

la do čerene druhým, proklouzla-li řadou prvních. Po takovém rybolovu se ještě mnoho ryb skrylo v hlubinách,

Rybolov na Bečvě Foto: archiv MRV

pod břehy a kameny, jichž bylo mnoho, proto se mohlo po takovém projití rybářů s čerény ještě chytit mnoho ryb do rukou.

A právo chytati do rukou bylo tehdy skoro takovou samozřejmostí, jako vrhnouti se dnes po výlovu rybníka do bahna pro pa-běrky.

Když byla pochůzka ukončena, nastalo třídění a dělení úlovku. Z větších ryb bylo naděláno tolik dílů, kolik bylo rybářů, naháněči byli poděleni rybami menšími. Ze i pro nerybáře bylo zábavou sledovati z břehu, jak se vynořovaly z vody čerény a v nich bezmocně sebou házeli lesknoucí se tvorové její říše, nikdo ne-

může pochybovati. I oni si často odnesli za své vytrvalé kibicování nějakou tu bělici v kapse domů. Když však byla Bečva zregulována a ryby byly připraveny o hlubiny a skrýše, její rybnatost velmi poklesla a raci dokonce vyhynuli na nějakou nemoc skoro úplně.“

**Ivana Ostřanská, historik
Muzea regionu Valašsko**